

надається користувачам безпосередньо із середовища LMS MOODLE, що дозволяє суттєво спростити доступ до вмісту репозитарію та покращити ефективність роботи.

Оскільки науково-навчальна діяльність не може здійснюватися виключно в межах однієї установи, і до певних подій (семінари, доповіді) мають долучатися співробітники інших структур, механізм керування доступом до середовища має, з одного боку, забезпечити потрібний рівень гнучкості, а з іншого – необхідний рівень безпеки. Створення кожного облікового запису системним адміністратором не відповідало критерію гнучкості, а анонімний гостьовий доступ – критерію безпеки.

У якості оптимального рішення було використано аутентифікацію за мережевим протоколом OAuth2 [3]. Створивши додатки на базі відповідних API, було забезпечено можливість аутентифікації користувачів за допомогою їх облікових записів Google або Microsoft.

Висновок. В роботі пропонується підхід до створення інформаційного середовища, яке надає змогу реалізувати ефективну інтеграцію навчальної та наукової діяльності шляхом поєднання розширеного функціоналу LMS MOODLE та відкритих хмарних API.

Література

1. Войченко О.П., “Забезпечення інтеперабельності навчального контенту на прикладі LMS MOODLE”, Збірник наукових матеріалів IV Міжнародної Інтернет-конференції «Інновації в науці: сучасні виклики» 07 жовтня 2019 р., pp. 8-11.
2. Moodle Certified Integrations URL: moodle.com/certified-integrations
3. OAuth 2.0 URL: <https://oauth.net/2/>

В.ВЕРНАДСЬКИЙ ТА СУЧАСНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРОЦЕС

Малінкіна Валентина
старший викладач кафедри
романо-германських мов і перекладу
Хоменко Тетяна
студентка I курсу
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
malinkinavalentina31@gmail.com

Основним пріоритетом реформування системи освіти є новий освітній простір, що включає в себе діджиталізацію навчання студентів через електронні посібники, інтерактивні лабораторії, електронні бібліотеки, відео та аудіо книги, організацію он-лайн занять, відеоконференцій, он-лайн семінарів. Використання інформаційних технологій у сучасному педагогічному процесі спрощує студентам доступ до потрібної інформації, вони вчать самостійно працювати з різними інформаційними джерелами, інтернет-ресурсами, вчать самостійно добувати знання у зручний для них спосіб, що впливає на їх особистісний розвиток та самовдосконалення, підвищує рівень мотивації до професійного навчання. Студенти набувають ключових компетентностей, необхідних для майбутньої професійної діяльності. Але, сучасний висококваліфікований спеціаліст - це особистість, яка володіє не лише професійними знаннями та навичками, а й здатністю креативно мислити, вмінням спілкуватися, переконувати, доносити власну думку до співрозмовника, знаходити рішення у складній непередбачуваній ситуації та бути людиною з високоморальними якостями.

І саме тому, у сучасному педагогічному процесі є актуальною наукова думка видатного вітчизняного науковця В.Вернадського, який проголошував ідеї єдності наук про природу і про людину. Він вважав, що вища школа має бути вільною й автономною, а розвиток науки обов'язково має супроводжуватися ростом поваги до людської особистості, поглибленням і зміцненням почуття взаємної солідарності і тісного зв'язку усіх людей [1, 287-292].

Учений виступав за гармонійний розвиток особистості. Його вчення "суспільство - природа - людина" розкриває сутність "особистої етики", що визначає відношення особистості не лише до власної долі, але й до всієї планети в цілому. В.Вернадський вважав "особисту етику" однією з основних професійних якостей людини.

У своєму дослідженні «Наукова думка як планетне явище» учений зробив важливий виклик майбутньому поколінню: «Організована наукова думка могла мати місце тільки тоді, коли особистість змогла проявити свою волю у суспільстві, зберегти її в середовищі, пронизаному неминучою рутинною тисяч поколінь. Наука і наукові організації виникли, коли особистість почала критично осмислювати панівні знання і шукати свої критерії істини» [2,61]. Він вважав, що на організацію педагогічного процесу у вищій школі впливає гуманізація суспільства, дотримання моральних норм та принципів, поваги до особистості.

Значну увагу науковець приділяв діяльності викладача у вищому закладі освіти, його професіоналізму: «педагогічно обдаровані працівники такі ж рідкісні, як і таланти в області мистецтва» [3, 312].

На нашу думку, викладач вищого закладу освіти повинен не лише знати добре свій предмет, а й бути справжнім майстром своєї справи, тобто, володіти вмінням навчати доступно та зрозуміло.

Великого значення В.Вернадський надавав слову викладача: «нема нічого, що діяло би сильніше живого, вільного слова, слова людини, яка вірить усією душею в те, що говорить, людини, яка хоче, щоби всі ті, які слухали її, повірили у те, у що вона вірить, бажали того, чого вона бажає, знали те, що вона знає» [4, 213].

У своїх дослідженнях науковець акцентував увагу на підготовці студентів до майбутньої професійної діяльності. На думку вченого, студенту потрібно оволодіти здатністю "самостійно отримувати знання" та вміти застосовувати їх на практиці.

Отже, зважаючи на вищесказане, можна зробити висновок, що становлення особистості з високим інтелектуальним і моральним рівнем є важливим завданням вищої школи. Сучасний педагогічний процес вимагає значних зусиль кожного викладача задля навчання та виховання особистості з високим культурним розвитком у професійній сфері, особистості, здатної до самоосвіти та самовдосконалення, реалізації свого професійного та творчого потенціалу.

Література

1. Вернадский В.И. Материалы к биографии // Прометей: Историко-биографический альманах серии «Жизнь замечательных людей». – М.: Молодая гвардия, 1988. - № 15. – 352;
2. Вернадский В.И. Научная мысль как планетное явление. – М.: Наука, 1991. – 270;
3. Вернадский В.И. Задачи высшего образования нашего времени // Прометей. – 1988. – Т. 15. – с.306- 312;
4. Вернадский В.И. Дневники 1917 – 1921: январь 1920 – март 1921. – К.: Наукова думка, 1997. – 328.